

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 368

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 aprilie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 223 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 ¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective	1-3		
Decizia nr. 261 din 14 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și 2, art. 299-316, art. 335 și art. 338 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 43, art. 44, art. 45 și art. 49 din Legea sindicatelor nr. 54/2003	4-6		
Decizia nr. 282 din 28 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1			
		alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate.....	7-8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		455. — Hotărâre privind aprobarea Aranjamentului administrativ pentru aplicarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg în domeniul securității sociale, semnat la Bruxelles la 8 decembrie 2005.....	9
		Aranjament administrativ pentru aplicarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg în domeniul securității sociale.....	9-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 7 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător

Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60¹ din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, excepție ridicată de Florina Tatiana Căuș și alții în Dosarul nr. 2.598/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, de Szatmari Ladislau Ludovic și alții în Dosarul nr. 8.473/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă și de Lazăr Ștefan și alții în Dosarul nr. 2.597/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 februarie 2006 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării mai întâi la data de 28 februarie 2006, iar apoi la data de 7 martie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 21 septembrie 2005, 14 octombrie 2005 și 8 noiembrie 2005, pronunțate în dosarele nr. 2.598/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, nr. 8.473/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă și nr. 2.597/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective**, excepție ridicată de Florina Tatiana Căuș, Szatmari Ladislau Ludovic, Lazăr Ștefan și alții în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații în anulare împotriva unor decizii și a unui recurs împotriva unei sentințe civile, pronunțate în litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 60¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 aduc atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 154 alin. (1) din Constituție. În acest sens arată, în esență, că textul de lege criticat privilegiază persoanele încadrate ca salariați la unitățile prevăzute în anexa nr. 2 la ordonanță, discriminând totodată persoanele disponibilizate care au prestat activitate la unitățile care nu sunt cuprinse în această anexă.

Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă apreciază că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece „nu toate persoanele disponibilizate în condițiile Legii nr. 312/2001 de aprobare și modificare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 beneficiază de facilitățile acestei legi, ci doar cele disponibilizate de la unitățile cuprinse în anexa nr. 2 la lege, ceea ce evident este o discriminare“.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât „persoane disponibilizate în aceeași perioadă și pentru aceleași motive beneficiază de tratament diferențiat în funcție de faptul că figurează sau nu în anexa nr. 2 la Legea nr. 312/2001“.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, este de competența exclusivă a legiuitorului să reglementeze măsurile de protecție socială de care pot beneficia salariații în cazul concedierilor colective, ca urmare a restructurării unităților în care și-au desfășurat activitatea în baza contractelor individuale de muncă.

Totodată, Guvernul apreciază că prin acceptarea criticilor formulate de autorii excepției Curtea ar deveni legislator pozitiv, în contradicție cu prevederile constituționale cuprinse în art. 61 alin. (1), precum și cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. În ceea ce privește dispozițiile art. 154 din Constituție, invocate de asemenea de autorii excepției, se consideră că acestea nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 60¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 sunt constituționale, întrucât „dispozițiile legale criticate nu aduc atingere sub nici un aspect principiului egalității în drepturi a cetățenilor. Stabilirea prin acestea a categoriilor de persoane disponibilizate care beneficiază de plăți compensatorii acordate din bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj intră în competențele legiuitorului, potrivit opțiunii sale libere, în raport cu resursele financiare ce pot fi destinate acestui scop în diferite perioade“. De asemenea, Avocatul Poporului arată că „nici o dispoziție din Legea fundamentală nu consacră dreptul persoanelor disponibilizate la plăți compensatorii“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile reprezentantului părții Societatea Comercială „Electrocentrale“ — S.A. din Oradea, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din examinarea încheierii de sesizare, precum și a concluziilor scrise formulate de autorii excepției, îl constituie dispozițiile art. 60¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a

persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 29 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312 din 18 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 6 iulie 2001, cu modificările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

Art. 60¹: „(1) Începând cu data de 22 iunie 2000 beneficiază de plăți compensatorii acordate din bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj numai persoanele disponibilizate prin concedieri colective din unitățile prevăzute în Planul de restructurare în vederea aplicării Programului de restructurare a întreprinderilor și de reconversie profesională (RICOP), cuprinse în anexa la legea de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, care devine anexa nr. 2 «Lista cuprinzând unitățile prevăzute în Planul de restructurare în vederea aplicării Programului de restructurare a întreprinderilor și de reconversie profesională (RICOP)».”

Textele constituționale invocate de autorii excepției în susținerea acesteia sunt art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi.

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea că textul criticat instituie privilegiu pentru unii cetățeni, respectiv pentru cei încadrați ca salariați la unitățile prevăzute în anexa nr. 2 la ordonanța de urgență, discriminând totodată persoanele disponibilizate care au prestat activitatea la unitățile ce nu sunt cuprinse în această anexă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține următoarele:

Dreptul la plata plăților compensatorii nu este un drept constituțional, legiuitorul dispunând de o marjă de apreciere în stabilirea măsurilor de protecție socială diferențiate pe categorii de salariați.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, excepție ridicată de Florina Tatiana Căuș și alții în Dosarul nr. 2.598/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă, de Szatmari Ladislau Ludovic și alții în Dosarul nr. 8.473/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă și de Lazăr Ștefan și alții în Dosarul nr. 2.597/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

Așa fiind, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 312/2001, legiuitorul a adoptat soluții diferite cu privire la măsurile de protecție aplicabile salariaților încadrați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată, care sunt disponibilizați prin concedieri colective, efectuate în procesele de restructurare, reorganizare, închidere operațională parțială sau totală a activității, privatizare sau lichidare, de către societăți comerciale, companii naționale, societăți naționale, precum și regii autonome, societăți comerciale ori alte unități aflate sub autoritatea administrației publice centrale sau locale, unități și instituții finanțate din fonduri bugetare și extrabugetare.

Curtea reține că prin textul care formează obiectul criticii de neconstituționalitate s-au prevăzut măsuri speciale pentru salariații disponibilizați din anumite unități, prevăzute în Planul de restructurare în vederea aplicării Programului de restructurare a întreprinderilor și de reconversie profesională (RICOP), fără ca prin aceasta să se aducă atingere prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Programul în cauză a făcut obiectul Memorandumului de finanțare din 30 decembrie 1999 dintre Guvernul României și Comisia Europeană, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 5 iunie 2000, aprobată prin Legea nr. 207/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 30 noiembrie 2000.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității nu exclude aplicarea unor tratamente juridice diferite în situații care sunt, de asemenea, diferite, dacă aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv.

În ceea ce privește dispozițiile art. 154 alin. (1) din Constituție, invocate în susținerea excepției, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, deoarece textul de lege criticat nu este preconstituțional.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 261

din 14 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și 2, art. 299—316, art. 335 și art. 338 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 43, art. 44, art. 45 și art. 49 din Legea sindicatelor nr. 54/2003

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și 2, art. 299—316, art. 335 și 338 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 43, 44, 45 și 49 din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de Confederația Sindicatelor Democratice din România și Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere Mureș — Uniunea Teritorială a Confederației Sindicatelor Democratice din România în Dosarul nr. 822/C/2005 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 822/C/2005, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 1 și 2, art. 299—316, art. 335 și 338 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 43, 44, 45 și 49 din Legea sindicatelor nr. 54/2003**. Excepția a fost ridicată de Confederația Sindicatelor Democratice din România și Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere Mureș — Uniunea Teritorială a Confederației Sindicatelor Democratice din România într-un litigiu având ca obiect încuviințarea modificărilor aduse statutului Filialei Mureș a Confederației Naționale a Sindicatelor Libere din România — Frăția.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că procedura admiterii în principiu a cererii de intervenție, prevăzută de art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, contravine art. 1 alin. (3) și (4), art. 16

alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (1)—(3) și art. 124 din Constituție; că prevederile art. 43 și 44, precum și ale art. 49 din Legea sindicatelor, raportate la art. 335 și art. 338 alin. 2 din Codul de procedură civilă, contravin aceluiași prevederi constituționale, în măsura în care nu permit introducerea unei cereri de intervenție principală în procedura necontencioasă; că art. 299—316 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 45 din Legea nr. 54/2003, contravin art. 11 din Constituție, raportate la prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 87/1948, deoarece instituie amestecul autorităților statale — instanțe judecătorești — în organizarea internă a sindicatelor.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că textele legale criticate sunt constituționale, întrucât, deși căile de atac sunt prevăzute de Codul de procedură civilă, prin legi speciale se pot institui proceduri de soluționare diferite față de cele din dreptul comun. Faptul că în procedura pentru constituirea uniunilor sindicale, procedură reglementată de Legea sindicatelor, nu sunt admisibile cererile de intervenție, nu contravine accesului liber la justiție și principiului egalității în fața legii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, revine legiuitorului stabilirea competenței, a procedurii de judecată și a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29

din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 1 și 2, art. 299—316, art. 335 și 338 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 43, 44, 45 și 49 din Legea sindicatelor nr. 54/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 5 februarie 2003.

Prin art. I pct. 108 și 112 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, art. 300 alin. 4, respectiv art. 304 pct. 11 din Codul de procedură civilă au fost abrogate.

Prin art. I pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 28 iunie 2003, art. 303 alin. 3 din Codul de procedură civilă a fost abrogat.

Prin art. I pct. 45, 49, 50 și 51 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, dispozițiile art. 299 alin. 3, art. 304 pct. 10, art. 308 pct. 3, 4 și 5 din Codul de procedură civilă au fost abrogate.

Prin art. VI din Legea nr. 59/1993 pentru modificarea Codului de procedură civilă, a Codului familiei, a Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 și a Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 iulie 1993, dispozițiile art. 307 din Codul de procedură civilă „sunt și rămân abrogate“.

Astfel, dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art. 52 alin. 1 și 2: „După ascultarea părților și a celui care intervine, instanța va hotărî asupra încuviințării în principiu a intervenției.

Încheierea nu se poate ataca decât o dată cu fondul.“;

— Art. 299—316 reglementează recursul;

— Art. 335: „Dacă cererea, prin însuși cuprinsul ei sau prin obiecțiile ridicate de persoanele citate sau care intervin, prezintă caracter contencios, instanța o va respinge.“;

— Art. 338: „Procedura prevăzută în articolele de mai sus se întregește cu dispozițiile de procedură contencioasă, în măsura în care nu sunt potrivnice naturii necontencioase a cererii.

Materiile necontencioase cu privire la care legea prevede o procedură specială rămân supuse dispozițiilor speciale, care se vor întregi cu cele prevăzute în cuprinsul cărții de față.“

Dispozițiile criticate din Legea sindicatelor nr. 54/2003 au următorul cuprins:

— Art. 43: „Uniunile sindicale teritoriale, constituite potrivit art. 41 alin. (4), dobândesc personalitate juridică la cererea federațiilor sau a confederațiilor sindicale care au hotărât constituirea acestora. În acest scop împuternicitul special al federației sau confederației va depune o cerere de dobândire a personalității juridice la tribunalul județean sau al municipiului

București în a căruia rază teritorială își are sediul uniunea, însoțită de hotărârea federației sau a confederației pentru constituirea uniunii, potrivit statutului, copiile certificate ale statutelor federațiilor și/sau confederațiilor și de copiile legalizate ale hotărârilor judecătorești de dobândire a personalității juridice, rămase definitive.“;

— Art. 44: „(1) Tribunalul competent prevăzut la art. 42 alin. (2) și la art. 43, după caz, este obligat ca, în termen de cel mult 5 zile de la înregistrarea cererii, să examineze:

a) dacă s-au depus actele prevăzute la art. 42 alin. (2) sau la art. 43, după caz;

b) dacă actul constitutiv și statutul organizațiilor sindicale sunt conforme prevederilor legale în vigoare.

(2) În cazul în care constată că cerințele legale pentru constituirea organizațiilor sindicale nu sunt îndeplinite, președintele completului de judecată îl citează în camera de consiliu pe împuternicitul special prevăzut la art. 42 alin. (2) și la art. 43, căruia îi solicită, în scris, remedierea, în termen de cel mult 7 zile, a neregularităților constatate.

(3) În cazul în care sunt întrunite cerințele prevăzute la alin. (1), instanța va proceda la soluționarea cererii în termen de 10 zile, cu citarea împuternicitului special.

(4) Instanța pronunță o hotărâre motivată de admitere sau respingere a cererii.

(5) Hotărârea tribunalului se comunică semnatarului cererii de înscriere în registrul special, în termen de cel mult 5 zile de la pronunțare.“;

— Art. 45: „(1) Hotărârea tribunalului este supusă numai recursului.

(2) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la comunicarea hotărârii. Pentru procuror termenul de recurs curge de la pronunțare.

(3) Recursul se judecă, cu citarea împuternicitului special, în termen de 45 de zile. Instanța de recurs redactează decizia și restituie dosarul tribunalului, în termen de 5 zile de la pronunțare.“;

— Art. 49: „(1) Organizația sindicală constituită prin asociere este obligată să aducă la cunoștință tribunalului unde s-a înregistrat, în termen de 30 de zile, orice modificare ulterioară a statutului, precum și orice schimbare în compunerea organului de conducere.

(2) Pentru aprobarea modificării statutului sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 42—48.

(3) Instanța este obligată să menționeze în registrul special modificările din statut, precum și schimbările din compunerea organului de conducere al organizației sindicale.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitoare la statul român, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 relative la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, ratificată de România prin Decretul nr. 213/1957, publicat în Buletinul Oficial nr. 4 din 18 ianuarie 1958.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Având în vedere că art. 299 alin. 3, art. 300 alin. 4, art. 303 alin. 3, art. 304 pct. 10 și 11, art. 308 alin. 3, 4 și 5 din Codul de procedură civilă au fost abrogate înainte de sesizarea Curții Constituționale și ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea nu se poate pronunța decât asupra constituționalității dispozițiilor legale „*in vigoare*”, excepția de neconstituționalitate a acestora este inadmisibilă.

Cu privire la prevederile art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, prin Decizia nr. 176/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005, a admis excepția de neconstituționalitate a acestora, „*în ceea ce privește sancționarea cu nulitate absolută a omisiunii de a se preciza în cuprinsul cererii de recurs «numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul unic de înregistrare sau, după caz, codul fiscal și contul bancar»*», precum și — dacă recurentul locuiește în străinătate — *«domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul»*”. Potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu pot face obiectul excepției de neconstituționalitate dispozițiile declarate neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții.

Ca atare, și excepția de neconstituționalitate a art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă este, așadar, inadmisibilă.

II. În ceea ce privește celelalte dispoziții criticate din Codul de procedură civilă și art. 43, 44, 45 și 49 din Legea sindicatelor nr. 54/2003, Curtea reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129

din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite prin lege. Din aceste prevederi constituționale rezultă că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, bineînțeles, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

Examinând dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă și din Legea sindicatelor, Curtea constată că nici una dintre acestea nu contravine vreunei prevederi din Legea fundamentală.

În realitate, problema ridicată de autorii excepției, și anume dacă în procedura necontencioasă reglementată de Legea nr. 54/2003 este admisibilă formularea unei cereri de intervenție principală, este o problemă de interpretare și aplicare a legii care ține de resortul instanțelor judecătorești. Dar și în situația în care — ținând seama că obiectul unei intervenții principale implică întotdeauna afirmarea unui drept propriu și are, în consecință, un caracter contencios — s-ar reține că procedura prevăzută de dispozițiile art. 43—45 și art. 49 din Legea sindicatelor (dispoziții care fac parte din capitolul IV — „*Forme de asociere a organizațiilor sindicale*”) exclude posibilitatea introducerii unei cereri de intervenție pe cale principală, Curtea constată că acestea nu contravin principiilor statului de drept, egalității în drepturi sau liberului acces la justiție, întrucât procedura specială se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică și nu împiedică apărarea drepturilor acestora pe cale judiciară, pe calea procedurii contencioase prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 299 alin. 3, art. 300 alin. 4, art. 302¹ alin. 1 lit. a), art. 303 alin. 3, art. 304 pct. 10 și 11, art. 307, art. 308 alin. 3, 4 și 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Confederația Sindicatelor Democratice din România și Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere Mureș — Uniunea Teritorială a Confederației Sindicatelor Democratice din România în Dosarul nr. 822/C/2005 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 1 și 2, art. 299 alin. 1 și 2, art. 300 alin. 1, 2, 3 și 5, art. 301, art. 302, art. 302¹ alin. 1 lit. b)—d) și alin. 2, art. 303 alin. 1, 2, 4 și 5, art. 304 pct. 1—9, art. 304¹—306, art. 308 alin. 1 și 2, art. 309—316, art. 335 și 338 din Codul de procedură civilă și a art. 43, 44, 45 și 49 din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 282

din 28 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Savin Năstase în Dosarul nr. 5.444/2005 al Tribunalului Arad — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul excepției critică aspecte legate de aplicarea și interpretarea prevederilor art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.444/2005, **Tribunalul Arad — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate.** Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Savin Năstase într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unui

ordin emis de președintele Casei de Asigurări de Sănătate Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 47, 53 și 57 din Constituție. În opinia sa, nimeni nu poate fi obligat să își respecte sau să își exercite un drept propriu și consideră că nu poate fi obligat să achite contribuția la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, din moment ce nu dorește să beneficieze de servicii medicale pe teritoriul României.

Tribunalul Arad — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Precizează că reglementarea obligației de contribuție la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă consacrarea la nivelul legii a regulii constituționale potrivit căreia cetățenii au dreptul la asistență medicală în unitățile sanitare de stat. Apreciază că obligația persoanelor de a contribui la constituirea fondului menționat nu pune în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. În ceea ce privește critica prin raportare la dispozițiile art. 57 din Constituție, consideră că nu poate fi reținută, întrucât aceste prevederi constituționale nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 21 iulie 2005. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2) lit. d): *„Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, pe baza următoarelor principii: (...)*

d) participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;“;

— Art. 4 alin. (1): *„Sunt asigurați, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, toți cetățenii români cu domiciliul în țară, precum și cetățenii străini și apatrizii care au domiciliul sau reședința în România și fac dovada plății contribuției la fond, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.“;*

— Art. 8 alin. (1): *„Obligația virării contribuției pentru asigurările sociale de sănătate revine persoanei juridice sau*

fizice care angajează persoane pe bază de contract individual de muncă sau în baza unui statut special prevăzut de lege, precum și persoanelor fizice, după caz.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 47 — *„Nivelul de trai“*, art. 53 — *„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți“* și art. 57 — *„Exercitarea drepturilor și a libertăților“*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că stabilirea existenței sau inexistenței calității de asigurat a autorului excepției și, implicit, obligativitatea plății contribuției la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate constituie o problemă de fapt care excedează competenței instanței de contencios constituțional. Pronunțarea asupra aspectelor de interpretare și aplicare a legii este de competența exclusivă a instanței de judecată în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Pe de altă parte, deși autorul excepției susține că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 încalcă dispozițiile art. 47, 53 și 57 din Constituție, nu argumentează în nici un fel în ce rezidă această contradicție, astfel încât și sub acest aspect critica este neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Savin Năstase în Dosarul nr. 5.444/2005 al Tribunalului Arad — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea Aranjamentului administrativ pentru aplicarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg în domeniul securității sociale, semnat la Bruxelles la 8 decembrie 2005**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Aranjamentul administrativ, Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg semnat la Bruxelles la 8 decembrie 2005, între autoritățile în domeniul securității sociale, semnată la București la 18 noiembrie 2004, ratificată prin Legea nr. 298/2005.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

Ministrul sănătății,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 5 aprilie 2006.

Nr. 455.

ARANJAMENT ADMINISTRATIV**pentru aplicarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg în domeniul securității sociale**

În aplicarea art. 41 paragraful 1 din Convenția dintre România și Marele Ducat de Luxemburg, în domeniul securității sociale, semnată la București la 18 noiembrie 2004, autoritățile competente au convenit de comun acord următoarele dispoziții:

PARTEA I**Dispoziții generale****ARTICOLUL 1****Definiții**

1. În scopul aplicării prezentului aranjament administrativ:

a) termenul *Convenție* desemnează Convenția dintre România și Marele Ducat de Luxemburg în domeniul securității sociale, semnată la București la 18 noiembrie 2004;

b) termenul *aranjament* desemnează prezentul aranjament administrativ pentru aplicarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg în domeniul securității sociale.

2. Termenii utilizați în prezentul aranjament au semnificația care le-a fost atribuită în art. 1 din Convenție.

ARTICOLUL 2**Organisme de legătură**

1. Conform paragrafului 3 al art. 41 din Convenție, sunt desemnate ca organisme de legătură:

• pentru Marele Ducat de Luxemburg:

— Inspekția Generală de Securitate Socială;

• pentru România:

— Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale sau alte instituții responsabile conform legislației naționale pentru indemnizațiile pentru incapacitate de muncă determinată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii, de boli profesionale și accidente de muncă; prestațiile în natură în caz de boală profesională și accident de muncă; prestațiile pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă;

indemnizațiile de maternitate; indemnizațiile pentru creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav; pensiile pentru limită de vârstă; pensiile anticipate; pensiile de invaliditate; pensiile de urmaș; ajutoarele de deces;

— Casa Națională de Asigurări de Sănătate, pentru prestațiile în natură în caz de boală și maternitate;

— Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru indemnizația de șomaj;

— Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, pentru prestațiile familiale.

2. Pentru aplicarea Convenției, organismele de legătură desemnate la paragraful 1 pot comunica direct între ele, precum și cu persoanele interesate sau cu reprezentanții legali ai acestora.

3. Organismele de legătură stabilesc de comun acord procedurile comune și formularele necesare pentru aplicarea Convenției și a prezentului aranjament.

ARTICOLUL 3

Instituții competente

Pentru aplicarea legislației prevăzute la paragraful 1 al art. 2 din Convenție sunt desemnate ca instituții competente:

A. pentru România:

— casele teritoriale de pensii sau alte instituții responsabile conform legislației naționale pentru indemnizațiile pentru incapacitate de muncă determinată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii, de boli profesionale și accidente de muncă; prestațiile în natură în caz de boală profesională și accident de muncă; prestațiile pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă; indemnizațiile de maternitate; indemnizațiile pentru creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav; pensiile pentru limită de vârstă; pensiile anticipate; pensiile de invaliditate; pensiile de urmaș; ajutoarele de deces;

— Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a Municipiului București și agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă, pentru indemnizația de șomaj;

— direcțiile teritoriale de muncă, pentru prestațiile familiale;

— casele de asigurări de sănătate, pentru prestațiile în natură în caz de boală și maternitate.

Pentru aplicarea art. 7 din Convenție:

— casele teritoriale de pensii și alte instituții responsabile conform legislației naționale;

B. pentru Marele Ducat de Luxemburg:

(i) în ceea ce privește boala și maternitatea:

— uniunea caselor de boală;

— casele de boală;

(ii) în ceea ce privește accidentele de muncă și bolile profesionale:

— asociația de asigurare contra accidentelor;

(iii) în ceea ce privește pensiile de bătrânețe, de invaliditate și de urmaș:

— casele de pensii;

(iv) în ceea ce privește constatarea invalidității:

— controlul medical de securitate socială;

(v) în ceea ce privește prestațiile de șomaj:

— administrația de ocupare;

(vi) în ceea ce privește prestațiile familiale:

— Casa națională de prestații familiale.

Pentru aplicarea art. 7 din Convenție:

— Centrul comun de securitate socială.

ARTICOLUL 4

Solicitarea admiterii la asigurarea facultativă continuă

În scopul aplicării art. 7 din Convenție, instituția competentă a părții contractante care primește o solicitare de admitere la asigurarea facultativă continuă poate să se adreseze, direct sau prin intermediul organismelor de legătură, instituției competente a celeilalte părți contractante pentru a solicita un formular care să ateste perioadele de asigurare realizate sub legislația acestei părți contractante.

ARTICOLUL 5

Atestare privind totalizarea perioadelor de asigurare

1. Pentru aplicarea art. 6 din Convenție, în cazul în care pentru dobândirea, menținerea sau redobândirea dreptului la prestații este necesară luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate în baza legislației celeilalte părți contractante, instituția competentă a acestei din urmă părți contractante va elibera un formular care atestă perioadele de asigurare realizate în baza legislației pe care aceasta o aplică.

2. Acest formular este eliberat fie la solicitarea celui interesat, fie la solicitarea instituției competente a celeilalte părți contractante și este transmis fie direct, fie prin intermediul organismelor de legătură ale celor două părți contractante.

PARTEA a II-a

Legislație aplicabilă

ARTICOLUL 6

Atestare privind legislația aplicabilă

1. În cazurile prevăzute la art. 10 din Convenție, instituția desemnată a părții contractante a cărei legislație este aplicabilă eliberează lucrătorului, la cererea acestuia sau a angajatorului, un formular care să ateste că rămâne supus acestei legislații. Formularul indică perioada de detașare sau de lucru temporar pe teritoriul celeilalte părți contractante. Membrii de familie care îl însoțesc pe lucrător sunt, de asemenea, menționați în acest formular.

2. Instituția desemnată să elibereze formularul prevăzut la paragraful 1 este:

a) atunci când este aplicabilă legislația luxemburgheză:
— Centrul comun de securitate socială;

b) atunci când este aplicabilă legislația română:

— Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.

3. Instituția care eliberează formularul prevăzut la paragraful 1 va înmâna un exemplar valabil al formularului lucrătorului și angajatorului. Lucrătorii vor trebui să păstreze formularul pe durata șederii lor pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru a-l prezenta, dacă este cazul, instituției acestei din urmă părți contractante sau organelor de control. Instituția unei părți contractante, care eliberează formularul prevăzut la paragraful 1, transmite o copie a acestuia instituției celeilalte părți contractante.

4. În cazul întreruperii perioadei de detașare sau a activității temporare înaintea termenului inițial prevăzut, lucrătorul sau angajatorul trebuie să informeze instituția părții contractante pe teritoriul căreia lucrătorul este asigurat, care va informa la rândul său instituția celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 7

Prelungire

1. În caz de prelungire după perioada de 12 luni, acordul prevăzut la paragraful 3 al art. 10 din Convenție trebuie să fie cerut de lucrător sau de angajator instituției desemnate la paragraful 2 al art. 6 din prezentul aranjament a părții contractante pe teritoriul căreia lucrătorul este detașat sau efectuează o activitate temporară, înainte de expirarea perioadei autorizate inițial.

2. Acest acord este eliberat prin intermediul formularului de prelungire a detașării, care este comunicat lucrătorului, angajatorului și instituției celeilalte părți contractante desemnate la paragraful 2 al art. 6 din prezentul aranjament.

ARTICOLUL 8

Derogări

Cererile privind excepțiile prevăzute la art. 14 din Convenție trebuie adresate autorităților competente respective sau instituțiilor desemnate de acestea.

PARTEA a III-a

Dispoziții speciale privind diferitele categorii de prestații

SECȚIUNEA 1

Prestații de boală și maternitate

ARTICOLUL 9

Acordarea de prestații în caz de reședință pe teritoriul celeilalte părți contractante

1. Pentru a beneficia de prestații în natură în baza art. 16 din Convenție, persoana asigurată trebuie să

prezinte instituției locului de reședință un formular care să ateste că are dreptul la aceste prestații. Acest formular este eliberat de instituția competentă, la cererea persoanei asigurate, dacă este posibil înainte să părăsească teritoriul părții contractante unde își are domiciliul, și va indica exact durata perioadei în care aceste prestații pot fi acordate. Dacă persoana asigurată nu prezintă formularul menționat, instituția locului de reședință se adresează instituției competente pentru a-l obține.

2. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică prin analogie membrilor de familie ai persoanei asigurate, atunci când aceștia se află pe teritoriul celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 10

Acordarea de prestații persoanelor care lucrează pe teritoriul celeilalte părți contractante și membrilor lor de familie care îi însoțesc

1. Pentru a beneficia de prestații în natură în baza paragrafelor 1 și 2 ale art. 17 din Convenție, lucrătorul și membrii familiei sale trebuie să se înscrie, pe lângă instituția locului de domiciliu, prin prezentarea unui formular care să ateste că are dreptul la aceste prestații în natură pentru el însuși și pentru membrii familiei sale. Acest formular este eliberat de instituția competentă. Dacă lucrătorul sau membrii familiei sale nu prezintă formularul menționat, instituția locului de domiciliu se adresează instituției competente pentru a-l obține.

2. Acest formular rămâne valabil atât timp cât instituția locului de domiciliu nu a primit notificarea anulării acestuia.

3. Instituția locului de domiciliu avizează instituția competentă în legătură cu toate înscrierile pe care ea le-a efectuat conform dispozițiilor paragrafului 1.

ARTICOLUL 11

Acordarea de prestații membrilor de familie ai persoanei asigurate sau ai titularului de pensie, care au domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante

1. Pentru a beneficia de prestații în natură în baza paragrafului 3 al art. 17 și a paragrafului 3 al art. 19 din Convenție, membrii de familie trebuie să se înscrie pe lângă instituția de la locul lor de domiciliu, prezentând:

a) un formular eliberat de instituția competentă, care să ateste deschiderea dreptului la prestații în natură. Acest formular este valabil atât timp cât instituția competentă nu a notificat anularea acestuia instituției locului de domiciliu;

b) documentele justificative solicitate în mod obișnuit de legislația statului de domiciliu pentru acordarea prestațiilor în natură membrilor de familie.

2. Instituția locului de domiciliu va înștiința instituția competentă dacă membrii de familie au sau nu au dreptul la prestații în baza legislației pe care ea o aplică.

ARTICOLUL 12

Prestații în natură de mare importanță

Pentru acordarea de prestații în natură de mare importanță, prevăzute în lista cuprinsă în anexa la prezentul aranjament, instituția locului de reședință sau de domiciliu solicită autorizația instituției competente, în aplicarea paragrafului 5 al art. 16 și a paragrafului 2 al art. 17 din Convenție. Instituția locului de reședință sau de domiciliu informează imediat instituția competentă, atunci când aceste prestații au fost acordate în caz de urgență, fără autorizare prealabilă.

ARTICOLUL 13

Spitalizare

1. În cazul aplicării paragrafelor 1—3 ale art. 16 și a paragrafului 1 al art. 17 din Convenție, instituția locului de reședință sau de domiciliu notifică instituției competente, într-un termen de 15 zile de la data la care a luat cunoștință, data internării într-un spital sau într-un alt stabiliment medical și durata probabilă a spitalizării.

2. La ieșirea din spital sau din stabilimentul medical instituția locului de reședință sau de domiciliu notifică în același termen instituției competente data externării.

ARTICOLUL 14

Acordarea de prestații în bani

1. Pentru a beneficia de prestații în bani în baza prevederilor art. 18 din Convenție, în cazul în care are reședința sau domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, lucrătorul trebuie să se adreseze într-un termen de 3 zile de la apariția incapacității de muncă instituției locului de reședință sau de domiciliu, prezentând acesteia un certificat privind incapacitatea de muncă, eliberat de medicul curant.

2. Instituția locului de reședință sau de domiciliu transmite imediat instituției competente certificatul privind incapacitatea de muncă.

3. Totuși, instituția competentă poate solicita instituției locului de reședință sau de domiciliu să efectueze un control medical ori administrativ suplimentar.

4. Instituția competentă va plăti direct persoanei interesate prestațiile în bani.

5. Dispozițiile paragrafelor 1—4 ale art. 21 din prezentul aranjament sunt aplicabile prin analogie pentru plata prestațiilor în bani.

ARTICOLUL 15

Acordarea de prestații titularilor de pensie și membrilor lor de familie

1. Pentru a beneficia de prestații în natură în statul lor de domiciliu, titularul unei pensii prevăzut la paragraful 2 al art. 19 din Convenție, precum și membrii familiei sale trebuie să se înscrie la instituția locului lor de domiciliu,

prezentând un formular prin care instituția competentă atestă că el are dreptul la prestații în natură în baza legislației părții debitoare a pensiei. Instituția competentă va transmite un exemplar instituției celeilalte părți contractante.

2. Instituția locului de domiciliu notifică instituției competente toate înscrierile pe care aceasta le-a efectuat.

3. Instituția competentă notifică instituției locului de domiciliu încetarea dreptului la prestații în natură pentru titularul unei pensii și pentru membrii săi de familie.

ARTICOLUL 16

Instituțiile locului de reședință sau de domiciliu

În aplicarea art. 20 din Convenție sunt desemnate ca instituții competente pentru aplicarea art. 16, 17 și 19 din Convenție:

- pentru Marele Ducat de Luxemburg:
 - Uniunea caselor de boală și casele de boală;
 - pentru România:
 - casele de asigurări de sănătate;
- și pentru aplicarea art. 18 din Convenție:
- pentru Marele Ducat de Luxemburg:
 - Uniunea caselor de boală și casele de boală;
 - pentru România:
 - casele teritoriale de pensii sau alte instituții responsabile potrivit legislației naționale.

ARTICOLUL 17

Modalitatea de rambursare între instituții

1. În aplicarea paragrafului 1 al art. 21 din Convenție, cheltuielile pentru prestațiile acordate în baza dispozițiilor art. 16, 17 și ale paragrafelor 2 și 3 ale art. 19 din Convenție sunt rambursate pe baza costurilor efective suportate de instituția locului de domiciliu sau de reședință care a acordat prestațiile, așa cum rezultă din extrasele individuale de cheltuieli efective pe care această instituție le prezintă.

2. Rambursarea cheltuielilor se efectuează în euro prin intermediul Uniunii caselor de boală, pentru Marele Ducat de Luxemburg, și al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, pentru România, care prezintă situația recapitulativă a cheltuielilor efectuate în fiecare semestru, însoțită de extrasele individuale. Conversia din lei (RON) în euro (€) se stabilește la cursul de schimb valutar oficial din data emiterii cererii de rambursare.

3. Cererea de rambursare a cheltuielilor se trimite după terminarea fiecărui semestru, dar nu mai târziu de 3 ani, și va fi soluționată în termen de 6 luni de la primirea acesteia.

4. În caz de refuz la plată al cererii de rambursare, contestația este comunicată până la expirarea termenului convenit pentru plată.

5. Nu pot fi luate în considerare pentru rambursare tarife superioare celor aplicabile prestațiilor în natură acordate persoanelor supuse legislației pe care o aplică instituția care a acordat prestațiile.

SECȚIUNEA a 2-a

ARTICOLUL 20

Prestații de invaliditate, bătrânețe și urmaș**Notificarea deciziilor**

ARTICOLUL 18

Introducerea cererilor de pensie

1. Pentru a beneficia de prestații în baza dispozițiilor părții a III-a, secțiunea a 2-a din Convenție, solicitantul trebuie să adreseze o cerere instituției competente de la locul de domiciliu, cu respectarea dispozițiilor legale pe care le aplică această instituție.

2. Dacă la momentul introducerii cererii nici o perioadă de asigurare nu a fost realizată în baza legislației părții contractante pe teritoriul căreia solicitantul își are domiciliul, cererea trebuie să fie prezentată organismului de legătură al acestei părți contractante, care o va transmite fără întârziere organismului de legătură al celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 19

Instrumentarea cererilor de pensie

1. Instituțiile competente ale celor două părți contractante își vor transmite fără întârziere, fie direct, fie prin intermediul organismelor de legătură și împreună cu un formular completat în acest scop, solicitările, precum și orice alt document disponibil care poate fi necesar pentru instrumentarea cererii.

2. În baza art. 5 din prezentul aranjament fiecare instituție competentă transmite instituției competente a celeilalte părți contractante și un formular care să ateste perioadele de asigurare realizate conform legislației proprii.

3. Înainte de transmiterea prevăzută la paragrafele 1 și 2, instituția competentă a părții contractante căreia i-a fost adresată cererea de prestații va înscrie pe cerere data depunerii acesteia și va confirma exactitatea datelor personale și conformitatea acestora cu documentele prezentate în original. Această atestare ține loc de transmitere a documentelor.

4. Data depunerii cererii la instituția competentă a unei părți contractante este considerată data depunerii cererii pe lângă instituția competentă a celeilalte părți contractante, cu excepția cazului în care persoana interesată a solicitat în mod expres ca acordarea drepturilor sale dobândite în baza legislației acestei din urmă părți contractante să fie suspendată.

5. În cazul în care persoana interesată solicită acordarea prestațiilor dobândite în baza legislației unei părți contractante, pe care le-a suspendat conform paragrafului anterior, instituția competentă a celeilalte părți contractante revizuieste prestațiile pe care le-a acordat conform legislației proprii.

Fiecare instituție competentă stabilește drepturile solicitantului, potrivit dispozițiilor părții a III-a, secțiunea a 2-a din Convenție, și notifică persoanei interesate decizia respectivă, indicând căile și modalitățile de contestație, și totodată transmite o copie a deciziei instituției competente a celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 21

Plata pensiilor

1. Pensiile care sunt în sarcina instituției unei părți contractante sunt plătite direct beneficiarilor care au domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, în termenele prevăzute de legislația pe care această instituție o aplică.

2. La cererea beneficiarului, instituția competentă pentru acordarea prestațiilor în bani se va asigura că aceste prestații vor fi depuse într-un cont bancar deschis de către beneficiar pe teritoriul părții contractante unde această instituție își are sediul.

3. Beneficiarul trebuie să informeze instituția competentă, în momentul solicitării prestațiilor, cu privire la locul de domiciliu, banca și numărul de cont în care îi vor fi plătite prestațiile, cu respectarea dispozițiilor art. 31 din prezentul aranjament.

4. Plata se face conform art. 48 din Convenție, fără nici o deducere pentru costurile administrative. Totuși, costurile bancare sunt în sarcina titularului de pensie.

5. În cazul în care plata se efectuează pe teritoriul celeilalte părți contractante, beneficiarii sau persoanele îndreptățite care primesc prestații în bani trebuie să transmită instituției competente, la fiecare 12 luni, un document eliberat de autoritățile statului locului de domiciliu, care să ateste că aceștia sunt în viață.

ARTICOLUL 22

Recalcularea, suspendarea sau încetarea acordării pensiilor

În cazul recalculării, suspendării sau încetării acordării pensiilor, instituția competentă care a luat această decizie o comunică persoanei interesate, precum și instituției competente a celeilalte părți contractante, direct sau prin intermediul organismelor de legătură ale celor două părți contractante.

ARTICOLUL 23

Statistici

Organismele de legătură efectuează schimburi de statistici anuale privind tipul și numărul de pensii plătite în cealaltă parte contractantă, precum și cuantumul aferent.

*SECȚIUNEA a 3-a***Ajutorul în caz de deces**

ARTICOLUL 24

Acordarea ajutorului în caz de deces

1. Pentru a beneficia de ajutor în caz de deces, în baza legislației uneia dintre părțile contractante, solicitantul care are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante poate să adreseze cererea fie instituției competente, fie instituției de la locul de domiciliu.

2. Cererea trebuie să fie însoțită de documentele justificative cerute de legislația pe care o aplică instituția competentă.

3. Exactitatea informațiilor furnizate de către solicitant trebuie să fie stabilită prin documente oficiale anexate la cerere sau confirmate de organismele competente ale părții contractante pe teritoriul căreia își are domiciliul solicitantul.

*SECȚIUNEA a 4-a***Prestații în caz de accident de muncă și boală profesională**

ARTICOLUL 25

Acordarea de prestații în natură și în bani și rambursarea între instituții

1. Dispozițiile prezentului aranjament privind prestațiile în natură pentru asigurare de boală și maternitate sunt aplicabile prin analogie acordării prestațiilor în natură în caz de accident de muncă și boală profesională.

2. Dispozițiile prezentului aranjament privind prestațiile în bani pentru asigurarea de boală și maternitate sunt aplicabile prin analogie acordării prestațiilor în bani în caz de accident de muncă și boală profesională, cu excepția rentelor pentru Marele Ducat de Luxemburg și a pensiilor pentru România.

3. Dispozițiile art. 17 și 21 din prezentul aranjament sunt aplicabile prin analogie.

*SECȚIUNEA a 5-a***Prestațiile de șomaj**

ARTICOLUL 26

Atestare privind totalizarea perioadelor de asigurare

1. Pentru aplicarea dispozițiilor art. 6 și 34 din Convenție, persoana interesată trebuie să prezinte instituției competente un formular care să ateste perioadele de asigurare realizate în baza legislației celeilalte părți contractante.

2. Dacă persoana interesată nu prezintă acest formular, instituția competentă se adresează instituției celeilalte părți contractante pentru a-l obține.

3. Instituțiile care eliberează formularul prevăzut la paragraful 1 indică, după caz:

— în scopul aplicării art. 36 din Convenție, perioada în care au fost acordate prestații în baza legislației pe care ele o aplică;

— în scopul aplicării art. 37 din Convenție, numărul membrilor de familie aflați în sarcina persoanei interesate.

*SECȚIUNEA a 6-a***Prestații familiale**

ARTICOLUL 27

Atestare privind totalizarea perioadelor de domiciliu

Pentru aplicarea art. 39 din Convenție, instituția competentă a părții contractante care primește o solicitare de prestații familiale poate să se adreseze, fie direct, fie prin intermediul organismelor de legătură, instituției competente a celeilalte părți contractante, pentru a solicita o atestare a perioadelor de domiciliu realizate în baza legislației acestei părți contractante.

PARTEA a IV-a

Dispoziții diverse

ARTICOLUL 28

Control administrativ și medical

1. Controlul administrativ și medical al beneficiarilor de prestații ai uneia dintre părțile contractante care au domiciliul sau reședința pe teritoriul celeilalte părți contractante este efectuat, la cererea instituției competente, de instituția locului de domiciliu sau de reședință, potrivit modalităților prevăzute de legislația pe care o aplică această ultimă instituție.

2. La cererea instituției competente a uneia dintre părțile contractante, instituția competentă a celeilalte părți contractante comunică gratuit orice informație de ordin medical și orice document pe care îl deține cu privire la invaliditatea solicitantului sau a beneficiarului de prestație.

3. Instituțiile competente păstrează totuși dreptul de a supune persoana interesată unui examen efectuat de către un medic la alegerea lor.

4. Costurile rezultate din controlul administrativ, precum și examenele medicale de punere sub observație, de deplasare a medicilor și pentru anchetele administrative sau medicale necesare pentru stabilirea, acordarea sau revizuirea prestațiilor sunt rambursate instituției care le-a efectuat, pe baza tarifelor pe care aceasta le aplică, de către instituția pe contul căreia acestea au fost efectuate. Rambursarea este efectuată conform dispozițiilor art. 17 din prezentul aranjament. Examenle medicale efectuate în interesul instituțiilor celor două părți contractante nu vor fi rambursate.

5. Organismele de legătură ale celor două părți contractante pot să convină renunțarea la rambursarea costurilor prevăzute la paragraful 4.

ARTICOLUL 29

**Procedura de regularizare în caz de acordare
a prestațiilor de asistență socială**

1. Atunci când persoana prevăzută la art. 3 din Convenție a beneficiat de asistență socială pe teritoriul unei părți contractante pe o perioadă în cursul căreia ea avea dreptul la prestații în baza legislației celeilalte părți contractante, instituția care a furnizat asistență socială poate, dacă ea dispune de un recurs legal admisibil privind prestațiile datorate persoanei respective, să ceară instituției celeilalte părți contractante debitoare de prestații în favoarea acestei persoane să rețină valoarea acordată cu titlu de asistență socială din sumele pe care aceasta le plătește persoanei respective.

2. Instituția debitoare operează reținerea în condițiile și limitele prevăzute pentru o astfel de compensare în legislația pe care ea o aplică și transferă valoarea reținută către instituția creditoare.

ARTICOLUL 30

Schimb de informații

1. Beneficiarii prestațiilor acordate în baza legislației uneia dintre părțile contractante care își au domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante comunică instituției competente, fie direct, fie prin intermediul organismelor de legătură, orice schimbare privind situația personală sau familială, starea de sănătate a acestora, capacitatea lor de muncă, veniturile lor, precum și orice alte circumstanțe susceptibile să influențeze drepturile sau obligațiile acestora

Pentru autoritatea competentă a României,

Gheorghe Barbu

cu privire la legislația menționată la art. 2 din Convenție și cu privire la dispozițiile Convenției.

2. Instituțiile își comunică, fie direct, fie prin intermediul organismelor de legătură, orice informație asemănătoare despre care au cunoștință.

ARTICOLUL 31

Referințe bancare

Beneficiarii prestațiilor în bani și instituțiile competente trebuie să comunice instituției competente debitoare referințele bancare potrivit normelor internaționale (SWIFT CODE și/sau IBAN).

ARTICOLUL 32

Reluarea plății unei prestații

Atunci când, după suspendarea unei prestații, persoana interesată redobândește dreptul la prestație în perioada în care își are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, instituțiile competente vor schimba informațiile esențiale în vederea reluării plății prestației.

ARTICOLUL 33

Intrarea în vigoare și durată

Fiecare parte contractantă va îndeplini formalitățile necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului aranjament.

Prezentul aranjament se va aplica de la aceeași dată ca și Convenția și va avea aceeași durată.

Semnat la Bruxelles la 8 decembrie 2005, în două exemplare, fiecare în limbile română și franceză, cele două texte având valoare egală.

Pentru autoritatea competentă
a Marelui Ducat de Luxemburg,

Mars Di Bartolomeo

*ANEXĂ
la aranjament*

LISTA

prestațiilor în natură de mare importanță

[Art. 16 paragraful 5 și art. 17 paragraful 2 din Convenție și art. 12 din aranjament]

a) proteze și aparate ortopedice sau ortoproteze, inclusiv corsete ortopedice din material întărit, precum și orice alte accesorii și instrumente;

b) pantofi ortopedici și pantofi ajutători (neortopedici);

c) proteze maxilare și faciale, peruci;

d) proteze oculare, lentile de contact, ochelari și ochelari telescop;

e) aparate pentru surzi, în special aparate acustice și fonetice;

f) proteze dentare (fixe și detașabile) și proteze obturante pentru cavitatea bucală;

g) vehicule pentru persoane cu dizabilități fizice (cu comandă manuală sau motorizate), scaune rulante și alte mijloace mecanice care permit deplasarea, câini-ghid pentru orbi;

h) înnoirea materialelor prevăzute la literele precedente;

i) cure;

j) măsuri de readaptare funcțională și profesională;

k) orice alt act medical, orice alt material medical sau orice alt material similar al cărui cost depășește 500 euro.

PUBLICAREA ANUNŢURILOR ÎN MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” vă pune la dispoziție acest material informativ pentru o mai bună cunoaștere a datelor necesare publicării anunțurilor în Partea a III-a a Monitorului Oficial al României.

Cererile care conțin toate datele necesare publicării anunțului pot fi expediate prin poștă sau pot fi depuse direct la sediul Regiei Autonome „Monitorul Oficial” - Centrul pentru relații cu publicul din București, șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5 (cod poștal 050651).

Programul de lucru cu publicul în cadrul Centrului: luni - joi - 8,00 - 15,00; vineri - 8,00 - 13,00.

Taxa de publicare pentru anunțurile depuse direct se achită la casieria din incinta Centrului pentru relații cu publicul.

Cererile expediate prin poștă trebuie să aibă anexată chitanța poștală în original sau în copie, pentru confirmarea plății taxei de publicare. Taxa este de 12 RON, sumă ce va fi achitată în contul Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, cont menționat în caseta tehnică a oricărui monitor oficial (cont nr. RO75RNCB5101000000120001, BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ - S.A., Sucursala „UNIREA”, București, iar pentru persoanele juridice bugetare - cont nr. RO12TREZ7005069XXX000531, DIRECȚIA DE TREZORERIE ȘI CONTABILITATE PUBLICĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI); C.U.I. 427282, Atribut fiscal R.

Exemplarele Monitorului Oficial, Partea a III-a, se pot cumpăra de la librăria din incinta Centrului pentru relații cu publicul sau se expediază prin poștă, numai la cererea expresă a celui interesat, cu plata anticipată a ziarului (0.30 RON/exemplar).

DATELE NECESARE PUBLICĂRII ANUNŢURILOR

- I. **Permis de conducere** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; categoria permisului; numărul permisului; anul eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- II. **Certificat de înmatriculare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria certificatului; numărul de înmatriculare a autovehiculului; data eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- III. **Carte de identitate auto** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria cărții de identitate a autovehiculului, numărul de identificare a autovehiculului, data eliberării, organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza reprezentanței R.A.R. în original.
- IV. **Livret militar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul livretului; data eliberării; organul emitent; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent.
- V. **Carnet de muncă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; denumirea organului emitent la data eliberării actului; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent sau de la ultimul loc de muncă.
- VI. **Act de studii** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa completă ale solicitantului; felul, seria și numărul actului; numărul și data la care au fost înregistrate în evidențele unității de învățământ emitente; anul absolvirii; organul emitent, cu denumirea de la data eliberării. Datele se obțin de la instituția care a eliberat actul.
- VII. **Titlu de proprietate** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa solicitantului; numărul titlului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. În cazul în care anunțul se face de către altă persoană decât titularul actului, este necesar să se precizeze în cerere în ce calitate se face anunțul și să se anexeze documentul care dovedește această calitate, în original sau copie. Obligatoriu se anexează adeverință de la comisia emitentă.
- VIII. **Certificat de revoluționar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. Cererea trebuie să fie însoțită de o copie a certificatului pierdut sau de o adeverință eliberată de asociația de revoluționari, care să confirme datele menționate în cerere.
- IX. **Carnet de marinar, certificat de competență pentru personalul navigant maritim și maritim-portuar, documente de atestare pentru personalul navigant fluvial** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- X. **Brevete și certificate de capacitate pentru personalul navigant maritim** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- XI. **Autorizația instructorului de conducere auto independent** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; numărul; data eliberării; organul emitent.
- XII. **Brevete** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; denumirea decorației, gradul și clasa acesteia; numărul și data decretului de conferire; numele și prenumele posesorului, inițiala tatălui.
- XIII. **Act de naționalitate al navei** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice (proprietar sau utilizator); felul actului; numărul și data actului; organul emitent. În cazul persoanei juridice, cererea va fi semnată de reprezentantul legal și stampilată.
- XIV. **Permis de armă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Se anexează adeverința organului de poliție în original.
- XV. **Permis de vânatoare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la asociația de vânatoare, care a eliberat actul.
- XVI. **Formulare fiscale cu regim special, înscrise și numerotate** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria, numărul (sau de la numărul ... la numărul...), menționându-se dacă erau completate, stampilate sau în alb și dacă se declară nule. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și stampilată.
- XVII. **Certificat de înregistrare fiscală** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul certificatului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și stampilată.
- XVIII. **Licența de transport/copia conformă, certificat de transport în cont propriu/copia conformă, licența de traseu** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și stampilată.
- XIX. **Licența de transport rutier public în regim de taxi, licența taxi și licența de execuție pentru activitatea de dispecerat taxi** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și stampilată.
- XX. **Autorizația școlii de conducere auto, autorizația laboratoarelor de examinare psihologică, autorizația pentru efectuarea de operațiuni de comerț exterior cu produse strategice** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și stampilată.
- XXI. **Ciocane silvice de marcat/ pentru control, dispozitive de marcat material lemnos** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ciocanului/dispozitivului; amprenta acestuia. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și stampilată.
- XXII. **Ștampile cu stema României** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ștampilei; amprenta acesteia. Se anexează la cerere modelul ștampilei decupat de pe un act mai vechi. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și stampilată.
- XXIII. **Schimbări de nume** - Cerere cu viza oficiului de stare civilă în original; copie de pe certificatul de naștere al persoanei care își schimbă numele.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115446